

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Basarur.

Tá tað er givið okkum loyvi til tess, er ætlanin at halda basar komandi ólavsóku í Havn fyrri Sjómansheiminum í Havn. Saman við basarinum verða burturlutan, tombola eydnuhjól o. a. Vit undirskrivaðu loyva okkum hervið at heita á fólk í øllum Føroyum við hon um at hjálpa til at stýða Sjómansheimið, so at tað kann verða fort fyrri at halda fram við arbeiði sínum. Gávur av øllum slegum kunnu verða sendar til ein og hvønn okkara.

Tórshavn, 25. mars 1936.

Virðingarsamt

Basarkomitteín fyrri Sjómansheimið:

Frú próst Dahl. Sigríð Christiansen. Petrine Nicholajsen. Magnine Hansen. Anna Eidesgaard. Johanne Restorff. Poulina Christiansen. Else Rubeksen. Louise Højgaard. Rasmine Rubeksen. Poulina Joensen. Jensine Olsen. Hansine Rein. Anna Sofie Mohr. Sofie Arge. Lina Rein. Maria Hansen. Christina Johansen. Mathea Rubeksen. Frk. Helena Djurhuus. Frú Mina Zachariasen. Elisabeth Weihe. Elisabeth Christiansen. Frk. Henriette Hansen. Frú Thomine Joensen. Caroline Hejnesen. Frk. Helene Bærentsen. Frú Sanna av Skarði. Simona Niclasen. Frk. Lorezen Kragsten. Frú Poulina Jensen. Ragnhild Clementsen. Elisabeth Jacobsen. Helene Mortensen. Helga Rubeksen. Edil Djurhuus. Dagmar Johansen. Johanna Jensen. Anna Ellingsgaard. Frk. Elisabeth Mortensen. Tórshavn. Ingrid Mortensen. Maia Mortensen. Argjum. Frú Ingeborg Jacobsen. Frk. Jensine Jacobsen. Anna Sofie Højsted. Hvalvík. Frú Elia Gregersen. eldra, Syðrugøtu. Ragnhild Simonsen. Gøtgjógv. Frk. Helga Christiansen. Norðragøtu. Frú Hansine Højgaard. Olivía Andreassen. Húsam. Louise Joensen. Frk. Marie Jacobsen. Hósvík. Frú Elisabeth Olsen. Marie Jacobsen. Skála. Sigga M. Poulsen. Kunoy. Frk. Hansine Samuelsen. Hansine Andreassen. Vík. Elisabeth Joensen. Frú Anna Helene Eldevig. Elduvík. Frk. Simona Johannesen. Hvannasund. Lærarina M. Clementsen. Skúvoy. Frú Elisabeth Mørk. Sandvík. Frk. Kristine Skaalum. Sanna Vest. Hvalbæ. Maria Bech. Kristene Dam. Porkeri. Edith Mikkelsen. Edith Dahl. Mariane Næs. Vágur. Poulina Jensen. Elisabeth Vestergaard. Sunnhæ. Frú Henriette Nolsøe. Poulina Hofgaard. Elisabeth Eliassen. Trongsivágur. Karen Tausen. Fámjin. Sigga Rasmussen. Dagmar Joensen (hús). Maria Samuelsen. Miðvági. Frk. Sigríð Joensen. Ragnhild Johannesen. Oyndarfirði. Maren Petersen. Maria Petersen. Mykladal. Martine Joensen. Sofie Nielsen. Frú Margrethe Nielsen. Sandavágur. Nicoline Simonsen. Magdalene Haraldsen. Vestmanna. Anna Danielsen. Solmundarfirði. Louise Højgaard. Karlina Højgaard. Jana Højgaard. Rituvík. Sanna Absalonsen. Frk. Edith Petersen. Viðareiði. Frú Sanna Joensen. Olivía Joensen. Frú Marie Petersen. Klaksvík. Rasmussen. Ljósmeiði. Fugloy. Frk. Sigríð Johannesen. Frú Lena Jacobsen. Toftum. Jona Johannesen. Nes. Julie Petersen. Johanne Marie Jacobsen. Fuglafirði. Susanne Johansen. Frk. Maren Rasmussen. Strendur. Sanna Joensen. Gjógv.

Takið góðs og ferðist við Tjaldrinum.

Tað hevði verið sum ein smeitur at gingið oman til hennara eina letu, hugsi eg við mær og fari avstað.

Fyri durinum finni eg ein gamlan skerðing, taki hann í hondina og sleppi mær upp á ljóðaran so varisliga sum gjerligt.

Gamla hevur tendrað sær ein ljósastubba, siggi eg, og sett hann á ein stappa frammi á gólvinum. Nú liggur hon og kyndir upp.

Eg taki skerðingin og sagi hann knappliga eftir ljóðaratromini. Tað verður eitt ræðuligt skraml. Gamla stökkur upp. »Á Jesus náði tú meg,« letur í henni, »har lór ein syndari í Harrans hendur.« Hon signar seg, knýtir turrklæðið betur undir æsinum og fer aftur at kynda.

Soleiðis skramli eg ferð eftir ferð. Hin gamla verður meira og meira undarliga við. Roynir at verja seg við, at hon gongur sínar lógligu vegir, so einki ilt kann hava boð til hennara. Men hetta verður so øgilt, at hon fer at óttast.

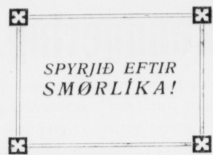
»Um eg skuldi havt gloynt eitthvørt?« Hon hugsar seg um. »Nei, tað kann ikki vera tað, eg las í morgun, eg signaði meg, bað alt gott fylgja mær og ikki var eg fastandi, eg lór út. Og tí at eg hvesti eitt sindur á mennin? Nei, fyrsta! Tað er tað ikki. Tað man litið gott apast uppi á honum, hugsi eg. Eitt slíkt letiklip og tjóvskt afturat, tað hevst ikki ein biti í frið fyrri hasum.« Hon verður heilt birg aftur at hugsa um hatta bartrogið.

Men tað harðnar í hvarjum á ljóðaranum, og mótið fellur aftur.

Keypið frá teimum,
sum lýsa í
„Føroya Social-Demokrat“

Máling
Tapet
Linoleum

TEL. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg ^{nu} kun 49 Øre.

Spíð endelig ikke Tiden, men bonyt Dem af Chansen straks, og vænt endelig ikke til det er for sent, thi alle Reseda Varer er nedsat fra alt frit Valg 95 Øre og helt ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende Dage saalænge Lager havet fra Reseda Afdelingen hos M. SKÆLING Tórshavn

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møpulpolitur, alt málaraafakinum viðvikjandi! Best, billagast. — Ordur frá bygdum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bladstýrarar:
P. M. Dam, Tvoroyri, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

Announcerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaa gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Føroyskt toy og tógv
fæst framvegis.

Telefon 40. Berghild Evensen. Telefon 40.

A.S.
BALSLEV & CO.
Telefoner Nr. 20 og 237. Trælstaðdeing Nr. 194.
THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlede Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

»Eingin skal nú lova ilt kortini,« hugsar hon við sær sjálvari, »kanska eg skal lata hann í frið, eg komi heim aftur. Um enn hann beit sær í hasa kekksina, so er tað, tað tað er, hvørki verri ella betri, og dequrða fekk hann nú ongan. Hatta vennlukku-dýrið verður mangan órættað, tað siggi eg nú, eitthvørt gott er við hasum kortini. Tað er mangur verri.«

Meir hon hugsar um mannin, betri verður hann, innitil hann er ein rættiligur stámsaður. Og tað endar við, at hon fer í eitt skrin, har stendur, sker eitt døgligt kut av einari rugkøku og koyrir sær í luman. »Hann skal fáa ein likinda bita, áðrenn hann fer til songar í kveld, tað skal vera tað sama. Og í morgin, hvør ið livir, skal eg vera ein onnur við hann. Havi eg verið ring við hann, skal eg eisini gera tað gott aftur.«

Nú skeri eg í eitt øgilt yð og sleppi skerðinginum niður til hennara.

»Ja min sann,« eru hasti geilartrokini á ljóðaranum! Hvat vilja tí á takið snatandi. Traðka alt niður yvir meg. Gangið mars her frá!»

»Vit eru ikki so nógvir, gumman, eg eri einsamalur.« »Er tað tú, vanlukku-dýrið. Tú er so frægur, tú vitjar aftur kortini.« Hon koyrir bitan aftur í skrinid.»

Eg fari niður og inn til hina gomlu. Hon laðar nakrar torvur upp í einum króki og biður meg bukka beiniini eina løtu. Eg so geri.

Hon tekur hondina inn í barmin og sigur hulisliga við meg: »Tú ber meg ikki út aftur, um eg fái mær ein royk. Vit kennast so væl.«

»Nei lit á tað, eg eri ikki so opin, Sigríð.« So festir hon sær í og tekur sær einar stokkar í hondina.

»Her var ofta stuttligt inni hjá tygum í óvitadeg-unum. Sum her tyrptist saman!»

»Ája, stakkalir, tit hugdu inn til mín. Eg hevði stuttleika í tykkum, tit komu.«

»Vit mundu ikki altíð vera so góðir grannar at hava inni, hugsi eg.«

»Børn eru børn. Sektin lá á, um tit ikki altíð sótu so kvirr. Tað var eldinum eg ræddist fyrri. Vóru tit ov mikið nesk við hann, so mátti eg hvesa á tykkum.«

»Tað mundi ikki vera oftani, tygum høvdu at okkum. Eitt kveldið minnst eg kortini, tygum vóru illsk, tá svóru tygum so dyrt, at Øskufsurin skuldi upp í leikin.

Gamla lær: »Eg mundi duga at harta tykkum eisini.«

»Nei, tað minnst eg ongatið.« Pipan eru tó, hon slær burturur og fær sær uppi aftur. »Hvur tú ikki ein knava hjá tær eisini?»

spyr hon og rættir mær ein kelk við einum sindri í. So roykja vit bæði.

Eldurin fer so smátt at loga. Ein eldtungan sleikist har og onnur her, kámar og slimutar. Har brennur ein blá, mest sum í leysum lofti. Rætt sum ein fuglur flagsar hon uppi í roykinum, skjýtur seg niður millum tvær torvur av og á, sloknar og kemur so aftur til sjóndar uppi í roykinum.

Skýmilt er inni. Ljósíð har frammi á stabbnum.